

גמ' (ל) געלט גט. סוכה יח: (ז) געלט מו: פס': א) (ג) געלט [ל: ד] שבת ו. וקח. געלט ו. יב: כב. נט: ט) שבת כב. זילה טו. (ו) געלט מוספות לקמן לו. ד"ה געלט מלאן רש"י (ז) געלט פס':

הגהות הב"ח

(א) גמ' איתמר רב סייא בר אשי אמר רב הלכה כר' יוסי: (ב) רש"י ד"ה אי אמרת בשלמא וכו' בקמייתא משום וכו' דקמיני ועוד דמשמע ל"ל ותיבת זו נמקת: (ג) תפ"ד ד"ה ושמאל וכו' דלמרינן סוף פסק קמח:

גליון הש"ס

גמ' איתביה אבבי יתר על כן. ע"ן געלט דף פו ע"ה מוס' ד"ה קורה ע"ה: שם א"ל מההיא אין. כמוכות דף נח ע"ב שבעות דף קל ע"ב:

הגהות

גמ' איתמר רב היא בר יוסף אמר רב הלכה כר' יוסי. ל"ל ע"י מד"ה ושמאל ונעלם (ח) בדכתיבס. וע"י גי' הר"ף והל"ש:

רבינו חננאל

דאמר רב יהודה קורה מתיר בחורבה כפי כשנתייה ע"ג פסין ומותר לטלטל בחורבה הסמוכה לו לביתו ורב חנן אמר קורה ד' אט תליה או עומדת מתיר במים כלומר באילין חלוקות המים מבחיבה בתוך המים לפיכך מותר לו למלאות מים ולהבניסו לביתו כמאן אמרה לשפעתיהו ופרש"ן להוואי כפי שיש דאמרין בי פליגי הני כרב דאמר בעשר אמרין פי תקרה יורד וסותם קורה חזין לה כאלו פיה במקום פי תקרה זו אינה מתרת אבל לשמואל דלית ליה פי תקרה יורד וסותם קורה זו אינה מתרת דמתיה מעליא בעי. להוואי

כל גגות

שיש לה פצמיון. עמודין קצועין במחלומיה פחות מג': אליבא דשמואל ב"ע לא פליגי. כלומר ודאי דקאמרת אצני כרב ולא כשמואל דמודה אצני לשמואל פסולה דכין דבאכסדרה דהגן פיות תקרה לאכסדרה נעשו ואפ"ה אסר כעטלוש שבת כ"ש דלא מהני לענין סוכה דלא לטובה עבדי: בי פליגי אליבא דרב. כלומר הא דאמר רבא כשמואל ולא כרב לא היא דרבא נמי כרב אמרה למילתיה ואמר לך ע"כ לא קא שרי רב לענין שבת: אלא דהני מחיצות. פי' אותן הקורות הנמוגים על ארבעה עמודים דליניה פי תקרה לאכסדרה עבדי: לאו לטובה. לשם סוכה אע"ג דלא צעי מחילות לשמן כולי האי מיהא לא מקילינן: במה דברים אמורים. לר"ך יהודיע דפקר חלוני': ערובי הצירות. לעולם הוא זכות להן אבל עירובי מחומין פעמים שהיא חוב שמפקדין לרוח שכנגדה: נפרצה במגלמית. שרי כר' יהודה דאי נמי אחי לאפוקי לרב לאו איסורא דאורייתא ארכי: מתני' על גבי שני בתים. והס צנטי זידי רה"ר מטלטלין תחת העלייה דפי תקרה מכלן ומכלן יורד וקוסם: וכן גשרים המפולשים. שיש להם מחילות מלמטה שני הגדדים: מערבין למבוי המפולש.

הואיל ואיכא שתי מחילות גמ' דאורייתא. הלכה למשה מסיני דלמרינן צפ"ק (דף ד). שיעורין חליצין ומחילות הלכה למשה מסיני והרי יש כח' צ' מחילות משני הצדדים דאי לאו משום פי תקרה לא היה שרי: דאי על בן וכו'. רישא דכתיבתא אחד חלו שצין שני בתים ואחד חלו שצין שתי חלציות וגשרים ונפשות ורה"ר המקורה מטלטלין תחתיהן שבת דברי ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יהודה דלפילו רה"ר גמורה ואין סם תקרה למימר יורד וסותם שרי צמתי מחילות של שני זידי רה"ר: מההיא אין. מלית למשמע דשתי מחילות דאורייתא אכל ממנתי' לא שמעינן לה דטעמא משום סתימת פי תקרה הוא: מתני' גמ' דייקא. דלית ליה לרבי יהודה שתי מחילות דאורייתא: אי אמרת בשלמא. טעמיה דר' יהודה (ג) דקמיינתא משום דשתי מחילות דאורייתא היינו דקמתי ועוד זו למשמע ועוד זו אע"ג דליכא פי תקרה מתיר ר' יהודה משום האי טעמא אלא אי אמרת טעמיה בקמייתא משום פי תקרה מאי ועוד הא צמזוי ליכא פי תקרה לשון אחר מתני' נמי דייקא כרבה דטעמא דקמייתא משום פי תקרה הוא וה"ג א"כ דטעמא דר"י בקמייתא משום דקסבר פי תקרה יורד וסותם ותיבתא משום שתי מחילות מאי ועוד שמע מינה:

פרק תשיעי

עירובין

צה.

ושמואל אמר הלכה כרבי יהודה. צמזמן מוקי לה צנפרלה לכרמלית ונראה דהלכתא כרב באיסורי ואפי' צנפרלה לכרמלית הלכה כרבי יוסי דמתמיך והיכא דלינתהו למחילות אפילו ר' יוסי מודה דלמך שבת הואיל והותרה הותרה כדלמרי' (א) פי קמח (דף י"ו):

קורה ד' מתיר* בחורבה ורב נחמן אמר רבה בר אבהו קורה ד' מתיר במים מני להך לישנא דאמרת בעשר לא פליגי בעשר ודברי הכל להך לישנא דאמרת בעשר פליגי כרב לימא אבבי ורבא בפלוגתא דרב ושמואל קמפלוגי (ב) דאיתמר סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצמיון כשירה אין לה אבבי אמר כשירה אמר פי תקרה יורד וסותם ורבא אמר פסולה אמר רבא פי תקרה יורד וסותם לימא אבבי כרב ורבא כשמואל אליבא דשמואל כולי עלמא לא פליגי כי פליגי אליבא דרב אבבי כרב ורבא עד כאן לא קאמר רב התם אלא דהני מחיצות לאכסדרה עבדי אבל הכא דהני מחיצות לאו לטובה עבדי לא: רבי יוסי אומר אם מותרין: איבעיא להו רבי יוסי לאסור או להתיר אמר רב ששת לאסור וכן אמר רבי יוחנן לאסור תניא נמי הכי אמר רבי יוסי בשם שאסורין לעתיד לבא כך אמרין לאותו שבת איתמר רב היא (ג) בר יוסף אמר

הדרן ע"ך כל גגות המוצא תפילין. הך פירקא צמזמא שבת ה"ל למיתני גבי הולאות אלא משום דקמתי סיפח רבי יהודה אומר נותן אדם לחצירו וחצירו לחצירו ואפילו חוץ לתחום ועוד משום דקמתי צנפון פרקין רבי שמעון אומר כל מקום שהמירו לך חכמים משלך נמנו לך ומפרש בגמ' דקאי אסוף מי שהולאותו: מכניסין זוג זוג. צפ"ק דזינה (דף טו). מוכח דליידי

דלא מינטרי מחמת כלפי אכל מינטרי מחמת כלפי אע"ג דלא מינטרי מחמת גבוי לא: אכ"ר בחדשות פטור. איסור נמי איכא דלקמן (יב) תינה חוסר בחדשות: ליננא

הלכה כרבי יוסי ושמואל אמר הלכה כרבי יהודה ומי אמר שמואל הכי והתנן א"ר יהודה ב"ר אבא בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין בין לדעת בין שלא לדעת לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין שלא בפניו ואמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי יהודה בעירובין הלכה כמותו וא"ל רב חנא בגדתאה לרב יהודה אמר שמואל אפילו במבוי שניטל קורתו או לחיו וא"ל בעירובין אמרתי לך ולא במחיצות אמר רב ענן לדידי מיפרשא לי מיניה דשמואל כאן שנפרצה לכרמלית כאן שנפרצה לרשות הרבים: מתני' הבונה עלייה על גבי שני בתים וכן גשרים המפולשים מטלטלין תחתיהן שבת דברי רבי יהודה וחכמים אוסרין ועוד א"ר יהודה מערבין למבוי המפולש וחכמים יאוסרין: גמ' אמר רבה לא תימא היינו טעמא דרבי יהודה משום דקא סבר ב' מחיצות דאורייתא אלא משום דקסבר פי תקרה יורד וסותם איתביה אבבי (ד) יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו שני בתים משני צידי רה"ר עושה לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן וגושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רה"ר בכך א"ל מההיא אין מהא ליכא למשמע מינה אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא מדקתני ועוד א"ר יהודה מערבין במבוי המפולש וחכמים אוסרין אי אמרת בשלמא משום דקא סבר פי תקרה יורד וסותם היינו דקתני ועוד אלא אי אמרת משום דקא סבר שתי מחיצות דאורייתא מאי ועוד שמע מינה:

הדרן ע"ך כל גגות

המוצא תפילין דמכניסין זוג זוג ר"ג אומר שנים שנים בד"א בישנות אבל בחדשות פטור (א) מצאן צבתים או כריכות מחשיך עליהן ומביאן ובסכנה

אזי יורד וסותם ותיבתא משום שתי מחילות מאי ועוד שמע מינה: אמרת קמייתא נמי משום שתי מחילות מאי ועוד שמע מינה:

הדרן ע"ך כל גגות

המוצא תפילין. צדקה צמזמן שחאצדין: מכניסין. לעיר ולבית: זוג זוג. אחד צראש ואחד צרוע והיינו זוג כדכך שלובשן צמול ומזר תמיד ומכניסין זוג אחר זוג עד שיעלו: שנים שנים. זוג צראש זוג צרוע ובגמרא צעי טעמא מאי נינהו: בישנות. שניכר הקשר העשוי כמין שדי דולאי תפילין הן ויש בהן קדושה ואסור להניחן בצדן: אבל בחדשות פטור. מלהכניסין דילמא קמיני הן צעלמא ואין בהן קדושה אלא צנעשים כהלכתן והיינו לשמן הלכך לא מחללינן שבתא עלייהו: בצבתים. קשרים קשרים הרבה תפילין בכל קשר ובגמ' מפרש מאי צבתים ומאי כריכות: מחשיך עליהן. ימתין עד שמתקן ויש צם וישמרם ולשתתקן יעלם יחד ובגמ' פריך וליעיילניהו זוג זוג: ובסכנה

בעירובין אמר רבא במחיצות. ופוקינן לבימתיה הלכתא כותיה. אבל בשפנין לדיד' אפילו שמואל לא אמר הלכתא כותיה. וקיי"ל כרב דאמר הלכתא כר' יוסי: הבונה עלייה ע"ג ב' בתים כי דיקא מתני' דטעמא דר' יהודה משום דפי תקרה יורד וסותם ולא משום דב' מחיצות דאורייתא הן. ור' יהודה תרתי אית ליה אית ליה שפי תקרה יורד וסותם מיהא ואת ליה ב' מחיצות דאורייתא הן מהא דתניא יתר על כן אמר ר' יהודה מי שיש ב' בתים בב' כר. אמר רב אשי מתני' נמי דייקא דקתני ועוד אמר ר' יהודה מערבין במבוי המפולש אמרין בשלמא רישא פי תקרה יורד וסותם ורישא ב' מחיצות דאורייתא ותיבתא מאי ועוד שמע מינה:

הדרן ע"ך כל גגות

מסכת שביעית

פרק ז' המשך משנה ז' זה הפלגל - כל שהוא בנותן טעם, היב לבער, מין בשאינו מינו. ומין במינו, כל שהוא. שביעית אסרת כל שהוא, במינה. בנותן טעם:

עין משפט גר מצוה

בב א ב מיי פ"ז מל' שבת הלכה לר' סמך ע"ש א טור ש"ע א"ח סי' שס"ג וסי' שס"ד סעיף ז: בד ג מיי פ"ז מל' שבת הלכה לר' סמך ע"ש א"ח סי' שס"ד סעיף ז: א ד מיי פ"ז מל' שבת הלכה לר' סמך ע"ש א טור ש"ע א"ח סי' שס"ג סעיף ז:

פניני רש"י

אפילו במבוי שניטל קורתו. שבת דמיקל צה ר' יהודה צ"ל כל גגות ואמר מותרין לאותו שבת: (גמ' פס')

רבינו חננאל

לישנא דאמר ביהוה מי פליגי אבל בי' דלברי הכל אית להו פי תקרה יורד וסותם. האי תקיה כפי תקרה דמי ולדברי הכל שרי. נימא אבבי ורבא בפלוגתא דרב ושמואל פליגי דאמרי סיכך ע"ג אכסדרה שיש לה פצמין כגון אבוי בניין חיצונות הן כותיה אחת לעולה מבחריה ובינתין חלל לקבל אחת כהנה שאלו הפצמין כגון מחיצה הן. אין לה פצמין אבוי אמר פי תקרה יורד וסותם כרב אמר פסולה כשמואל. דחזינן אליבא דשמואל כ"ע אל פליגי דלא חד מיהו אמר כותיה דהא לית הלכתא כותיה כי פליגי אליבא דרב אבבי כרב. אבבי אמר עז כאן לא אמר רב התם אלא משום דהני תלת מחיצות וקורתיה כוליהו לאכסדרה עבידן. אבל הכא גבי סוכה דמתניתא לבתים עבדי ולא לראי סוכה עבדי אפילו רב מודה דלא אמרין פי תקרה יורד וסותם:

איבעיא להו ר' יוסי לאסור או להתיר קא בעי ואסיקנא רב ששת ור' יוחנן אמרו לאסור תניא נמי הכי ר' יוסי אמר הואיל ואסורין לעתיד אסורין נמי לאותה שבת רב אמר הלכה כר' יוסי ושמואל אמר הלכה כר' יהודה. ומי אמר שמואל הלכה כר' יהודה הוא. והאמר ר' יהודה אמר שמואל כל מקום ששנה ר' יהודה בעירובין הלכה כמותו. ואוקימנא להא דתנן א"ר יהודה ב"ר אבא בעירובי תחומין אבל בעירובי חצרות מערבין לאדם לדיעתו ושלא לדיעתו שוכין לו לאדם שלא בפניו ואין חבין לו (אלא בפניו) וא"ל רב חנא בגדתאה לרב אמר שמואל הלכה כר' יהודה אפילו במבוי שניטלה קורתו או לחיו. ואמר ליה

ב א מיי פ"ב מהל' שנת
הלכה פ סתג לאוין סה טור
ש"ע ח"פ סי' שנת סט"ג:
ג ב מיי פ"ד מהלכות תפילין:
הלכה ב סתג שני כן טור
ש"ע ח"פ סי' כ סט"ג א:
ד ג מיי שם הלכה א טו"ש ע'
שם סט"ג ט:

פניני רש"י

כל כלי תשמישות.
שצרכין לו ללאו היום כגון
כוסות וקיימיות:

מקום יש בראש להניח
בו שתי תפילין. שנת
התרוץ מקום כן שנת
לעשות והוא הימני נוחה
בגלוי רכבו:

תנא דבי מנשה. תנא
דבי רבי חיאל. שהיה שונה
בצני רבי חיאל:
תנא דבי מנשה. תנא
דבי מנשה של ר"ש
בן יוחנן...

רופס. קן כסוה קטן בן
שנה:
(מנחות לו.)

ריבוי הנאל

פרק עשירי

המוצא תפילין מכניסין זוג
וגו כו. וזו אחד אין
טפי לא לימא מן סתם דלא
כו. מאיר דא ר' מאיר האמר
כל מאן דבני מציל דתנן ולשם
הוא מוציא כל כלי תשמישות
הכא דבבבול כו. אמר רבא אפילו
תימא ר' מאיר בדרך מלבושו
בחול התירו לו להוציא בשבת
התם דבבול כהו דבני יבויש
אצילי נמי כמה דבני מציל
הכא דבבול כו. אמר רבא אפילו
ב' ב' כו. אוקמנא דר"ג סבר
שבת לאו זמן תפילין הוא
ומשום ביוון כתיב קודש שרו
ליה רבנן וכי שרו ליה רבנן לא
שרו ליה אלא דרך מלבוש
במקום תפילין וסבר לה כו.
שמואל בר רב יצחק דאמר כו.
וגם בבורנו נמי יש בו מקום
להניח [שני] תפילין. כו.
קיבורת חורוץ שנגד בית
השחי והוא בעצת ארורי ו"א
טהר או כו. פי' צבתים מעובין
אלו על אלו מלישן וגם של
השולו לו מן הצבתים הלישנא
דרבנן שנים מרובקין זה על זה
צבתים צבותין מלישן צבת
בצבת עשירה וזו אחד כל בני
זו הני צבותין מתקיימין לימא
תנן סתמא ור"ג בהא דר'
שמואל בר רב יצחק פליגי
ורחין לאו רכ"ע אחר ליה דר'
שמואל בר רב יצחק ובשבת
זמן תפילין פליגי דתי"ק סבר
שבת זמן תפילין הוא ולא שרי
אלא זוג אחת בלבד. ור"ג סבר
שבת לאו זמן תפילין הוא
ומשום כתיב קודש שרו ליה
רבנן דרך מלבוש בדרך שראוי
לו ללבוש וכיון שיש לו מקום
ללבוש בו ב' תפילין התירו לו
שנים איכא דאמריו כ"ע שבת
זמן תפילין הוא ובלצאת בני
כוונה פליגי ת"ק סבר לצאת
לא בעי כוונה ור"ג סבר לצאת

לימא תנן סתמא דלא כרבי מאיר.
צדיק רבי מאיר אומר מכניסין זוג זוג
הוא מלי למספר
דר"מ אדר' אלף דניחא ליה טפי
לאקשווי אמנתין ומכא
דקמני עלה צברייתא ר' מאיר אומר
להוכיח דמתני' רבי מאיר כדמוכח
בסמון שהיה צדנת ולאקשווי דר"מ
צדרי מאיר דלדרכה לקמן מוכח
דמתניתין דלא כר"מ דמתני' קמני
במה דברים אמורים ציננות וצרייתא
קמני רבי מאיר אומר אחד חדשות
ואחד ישנות: אי קסבר שבת זמן
תפילין. פירש בקונטרס משום הכי
שרי אכל לאכול טפי מן המנוה לא
וקשה דלא מכת זוג צל לקדק דזוג
אין טפי לא אם כן בסמון דקאמר
לעולם לאו זמן תפילין הוא ה"י דמני
למימר לעולם זמן תפילין הוא אלף
י"ל דלא זמן תפילין הוא איכא כל
מוסיף אע"ג דלא מיוון כדמסיק
רצח צברק לראוה צית דין (כ"ה)
דף כח: וזהו זוג אחד אין טפי לא:

וכי שרו רבנן לענין הצלה דרך
מלבוש במקום תפילין. פירש
בקונטרס שלח צמקוס תפילין הן
בולטין יותר מדאי ונראה משאוי
ולכן אסור ואין זו סכנה אלף נראה
לעולם משום דלא מיקרי מלבוש
אלף צמקוס שריגלו להניחו בחול:

מקום יש בראש שראוי להניח בו
ב' תפילין. מסופק היה
ר"י איזה שיעור יש צריכות תפילין
דיש עושין גדולים מתחרייהם ויש
עושין אותם קטנים ביותר מנדקאמר
מקום יש צדלש להניח ב' תפילין
משמע דשיעור רחבו שיממלא מקום
השנים ואור"י דמלא צמדדש דשיעורין
כו' אצנעות וסמן לדבר (ז) דלין רוחבו
ב' אצנעות כדאמרנו בפ' קמח דסוכה (ז'
ה.) ואמר' צפ"ק דערנין (דף ג:.) שערו
היה נראה בין זין למנפת ששם מניח
תפילין ודומה לזין היה צמקוס הראוי
להניח תפילין אע"ג דגבי זין כתיב
(שמות כח) מלאו ומתרגמין בין עיניה
גבי תפילין נמי כתיב (דברים ה) ב' בין
עיניכם ודרשינן בגובה שצדלש ט':

ידך זו קיבורת. הוא קבוצת צמר
צמרוע צצין המרפק שקורין
קודא (ה) צלע"ז וזין הכתף וקיבורת
כמו קיבורת דלהיני' (ולא כמו שמפרש
קיבורת הוא קבילת צמר שצין פיסת
היד למרפק סמון למרפק דכלל מקום
משמע דתפילין הן צמרוע ובמסכת
הלכות פ"א משנה ה) משמע דזרוע
הוא צין המרפק ולכתף דקאמר
שלישם בפיסת יד (ו) כו' שנים בקנה
ושנים צמרפק אחד צמרוע וארבע
צמקפ וצמקומן רצה (מנחות ד' לו:) נמי
אמר' דענין שמהל שזימה כנגד הלכ:
ימים

תפילין הוא ואיבעית אימא דכ"ע שבת זמן תפילין הוא והכא ב"מ צמרוע צריכות
כוונה קמיפלגי ת"ק סבר לצאת בעי
כוונה ורבנן גמליאל סבר לא בעי כוונה
ואיבעית

ויבסכנה מכסן והולך לו רבי שמעון אומר
נותן לחבירו וחבירו לחבירו עד שמגיע
לחצר החיצונה (ז) וכן בנו ונתנו לחבירו
וחבירו לחבירו אפילו מאה רבי יהודה אומר
נותן אדם חבית לחבירו וחבירו לחבירו
אפילו חוץ לתחום אמרו לו לא תהלך זו
יותר מרגלי בעליה: גמ' זוג אחד אין טפי
לא לימא תנן סתמא דלא כרבי מאיר דאי
כרבי מאיר האמר לובש כל מה שיכול
ללבוש ועומף כל מה שיכול לעומף (ז) דתנן
ולשם מוציא כל כלי תשמישו ולובש כל
מה שיכול ללבוש ועומף כל מה שיכול
לעומף והיה סתמא ממאי דרבי מאיר
היא דקתני עלה לובש ומוציא ופושט ולובש
ומוציא ופושט אפילו כל היום כולו דברי
ר"מ אמר רבא אפילו תימא רבי מאיר
התם דרך מלבושו כחול שוויה רבנן והכא
דרך מלבושו כחול שוויה רבנן התם דבחול
כמה דבעי לביש לענין הצלה נמי שרו
ליה רבנן הכא דבחול נמי זוג אחד אין
טפי לא לענין הצלה נמי זוג אחד אין טפי
לא: רבן גמליאל אומר שנים שנים: מאי
קסבר אי קסבר שבת זמן תפילין הוא זוג
אחד אין טפי לא ואי קסבר שבת לאו זמן
תפילין הוא ומשום הצלה דרך מלבוש שרו
ליה רבנן אפילו טפי נמי לעולם קסבר שבת
לאו זמן תפילין הוא וכי שרו רבנן לענין
הצלה דרך מלבוש במקום תפילין אי הכי
זוג אחד (ה) נמי אין טפי לא אמר רב שמואל
בר רב יצחק מקום יש בראש להניח בו שתי
תפילין הניחא דראש דיד מאי איכא למימר
כדרך הונא דאמר רב הונא פעמים שאדם
בא מן השדה וחבילתו על ראשו ומסלקן
מראשו וקושרן כזרועו אימר דאמר רב
הונא שלא ינהג כהן בזיון ראו מי אמר
אלא כדאמר רב שמואל בר רב יצחק
מקום יש בראש שראוי להניח בו שתי
תפילין הכא נמי מקום יש ביד שראוי להניח
בו שתי תפילין (ז) תנא דבי מנשה יועל
ידך זו קיבורת בין עיניך זו קדקד היכא
אמרי דבי רבי ינאי מקום שמוחו של
תינוק רופס. לימא בדרב שמואל בר רב
יצחק קמיפלגי דת"ק לית ליה דרב שמואל
בר רב יצחק ורבנן גמליאל אית ליה דרב
שמואל בר רב יצחק לא דכולי עלמא אית להו
דרב שמואל בר רב יצחק והכא ב"מ שבת זמן
תפילין קמיפלגי דת"ק סבר שבת זמן
תפילין הוא ורבנן גמליאל סבר שבת לאו זמן
תפילין הוא ואיבעית אימא דכ"ע שבת זמן תפילין הוא והכא ב"מ צמרוע צריכות
כוונה קמיפלגי ת"ק סבר לצאת בעי
כוונה ורבנן גמליאל סבר לא בעי כוונה
ואיבעית

ובסכנה שאינו יכול להמתין שם ומתיירא מפני הליסטים: נותן
לחבירו וחבירו לחבירו. כלל חד ומד לא ממנוי להו ארבע אמות:
לחצר החיצונה. של עיר שהוא מקום המשתמר לראשון: וכן בנו.
שילדמו אמו שם צדשה בשבת: לא תהלך זו יותר מרגלי בעליה. אינן
יכולין להרמיקה מתחום שציתם בעלים

הכל לפי מה שעירצו הצעלים:
גמ' לובש כל מה שיכול ללבוש.
לענין הללל ולקנה מן בכל כתיב
הקודש (שבת דף קז.) ולשם הוא מוציא.
לחצר שסמוכה ללוקה: התם. דקאי
בשאר מלבושין דכמה דעבי לציט
צמול: זוג אחד אין. דקסבר שבת זמן
תפילין הוא ומשום הכי שרי (ז) וצללו
הללה נמי אם צל להניח תפילין נמי:
ומשום הללה לא שרינן ליה טפי:
מאי קסבר. דקא שרי שנים שנים
אכל טפי לא: אי קסבר שבת זמן
תפילין הוא. משום הכי שרי אכל
לאכולי טפי מן המנוה לא: לאו זמן
תפילין הוא. ושרו ליה רבנן דרך
מלבוש משום דתכשיט הוא לגביה
ולא משאוי ואע"ג דלאו אורמיה הכא
משום הללה שרי: במקום תפילין.
הראוי להניח בו תפילין שאין כל
הראש כשר להניח תפילין אלף
קדקד לצד וחרין יש שם שהתפילין
יושבים בו ואינן בולטין כלל כי
כדלקמן ובשבת נמי צאתה ללא
חזו ליה לאו תכשיט הוא שצולטין
יותר מדאי והוי כמשאוי: דידו (ו).

אין כל הירוע כשר לתפילין
אלף קיבורת כדלקמן: מונח ביוון.
להניח תפילה עליה שרי ליה
למנטרייהו התם: ראו מי אמר.
דגבי שבת לימא דתכשיט הוא:
קיבורת. אכר אלמנעי שצורוע וצלע"ז
רצד"יין: רופס. רב וצלע"ז פונטיני"א:
תנא קמא סבר שבת זמן תפילין
הוא. ומשום הללה לא מישרו ציה
טפי מן המנוה דלאו תכשיט נינהו
וכל שכן דכיון דזמן תפילין הוא
ואיכא כל מוסף אחי אסור כל
ר"ג סבר לאו זמן תפילין הוא.
והיינו טעמא דשרו ליה רבנן להללה
משום דתכשיט הוא הלכך כל כמה
דהוה תכשיט שרי ומשום כל מוסף
ליכא הכא דאין כלא מנות תפילין
כלל אלף כשאר מלבוש צעלמא:
איבעית אימא דכ"ע שבת זמן תפילין
הוא. ודכולי עלמא אינה תכשיט
וצמרוע לריכות כוונה קא מיפלגי:
ת"ק סבר מצוה צריכות ברונה.
שהעשה מצוה לריץ שיתוין צה
הלכך זוג אחד אין טפי לא דאי
מכוין למנוה איכא כל מוסף צמד
ואי לא מכוין למנוה תריויהו משאוי
נינהו ואין כלא מנוה: ורבנן גמליאל
סבר מצוה אין צריכות ברונה. הלכך
מנוה איכא כל מוסף ליכא דאין עובר
על כל מוסף אלא"כ נתכוון למנוה וזה
לא נתכוון וצכל חד אמרי האי למנוה
ולצי מגמגס לומר דכיון דלאו תכשיט

קמא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

ובסכנה שאינו יכול להמתין שם ומתיירא מפני הליסטים: נותן
לחבירו וחבירו לחבירו. כלל חד ומד לא ממנוי להו ארבע אמות:
לחצר החיצונה. של עיר שהוא מקום המשתמר לראשון: וכן בנו.
שילדמו אמו שם צדשה בשבת: לא תהלך זו יותר מרגלי בעליה. אינן
יכולין להרמיקה מתחום שציתם בעלים

הכל לפי מה שעירצו הצעלים:
גמ' לובש כל מה שיכול ללבוש.
לענין הללל ולקנה מן בכל כתיב
הקודש (שבת דף קז.) ולשם הוא מוציא.
לחצר שסמוכה ללוקה: התם. דקאי
בשאר מלבושין דכמה דעבי לציט
צמול: זוג אחד אין. דקסבר שבת זמן
תפילין הוא ומשום הכי שרי (ז) וצללו
הללה נמי אם צל להניח תפילין נמי:
ומשום הללה לא שרינן ליה טפי:
מאי קסבר. דקא שרי שנים שנים
אכל טפי לא: אי קסבר שבת זמן
תפילין הוא. משום הכי שרי אכל
לאכולי טפי מן המנוה לא: לאו זמן
תפילין הוא. ושרו ליה רבנן דרך
מלבוש משום דתכשיט הוא לגביה
ולא משאוי ואע"ג דלאו אורמיה הכא
משום הללה שרי: במקום תפילין.
הראוי להניח בו תפילין שאין כל
הראש כשר להניח תפילין אלף
קדקד לצד וחרין יש שם שהתפילין
יושבים בו ואינן בולטין כלל כי
כדלקמן ובשבת נמי צאתה ללא
חזו ליה לאו תכשיט הוא שצולטין
יותר מדאי והוי כמשאוי: דידו (ו).

אין כל הירוע כשר לתפילין
אלף קיבורת כדלקמן: מונח ביוון.
להניח תפילה עליה שרי ליה
למנטרייהו התם: ראו מי אמר.
דגבי שבת לימא דתכשיט הוא:
קיבורת. אכר אלמנעי שצורוע וצלע"ז
רצד"יין: רופס. רב וצלע"ז פונטיני"א:
תנא קמא סבר שבת זמן תפילין
הוא. ומשום הללה לא מישרו ציה
טפי מן המנוה דלאו תכשיט נינהו
וכל שכן דכיון דזמן תפילין הוא
ואיכא כל מוסף אחי אסור כל
ר"ג סבר לאו זמן תפילין הוא.
והיינו טעמא דשרו ליה רבנן להללה
משום דתכשיט הוא הלכך כל כמה
דהוה תכשיט שרי ומשום כל מוסף
ליכא הכא דאין כלא מנות תפילין
כלל אלף כשאר מלבוש צעלמא:
איבעית אימא דכ"ע שבת זמן תפילין
הוא. ודכולי עלמא אינה תכשיט
וצמרוע לריכות כוונה קא מיפלגי:
ת"ק סבר מצוה צריכות ברונה.
שהעשה מצוה לריץ שיתוין צה
הלכך זוג אחד אין טפי לא דאי
מכוין למנוה איכא כל מוסף צמד
ואי לא מכוין למנוה תריויהו משאוי
נינהו ואין כלא מנוה: ורבנן גמליאל
סבר מצוה אין צריכות ברונה. הלכך
מנוה איכא כל מוסף ליכא דאין עובר
על כל מוסף אלא"כ נתכוון למנוה וזה
לא נתכוון וצכל חד אמרי האי למנוה
ולצי מגמגס לומר דכיון דלאו תכשיט

קמא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כוונה
ולכלי עלמא תכשיט הן הלכך כיון
דלענין מוסף נמי לא עבר עד דמיכוין
למנוה:
כל מוסף כיון דזמן תפילין הוא ור"ג
סבר לצאת בעי כוונה ורבנן גמליאל
סבר לא בעי כוונה ואיבעית

נינהו נהי דכל מוסף ליכא אסור שבת
מיהא לא פקע והא ליכא למימר דלכלי
עלמא תכשיט הוה תכשיט דאסור לא
אמאי אסור לא ליכוין ולא ליחסר
וליימר נמי דלמנא קמא לא הוו תכשיט
הוו תכשיט דאסור לאסור כ